

ו' אלול
22 אוגוסט
יום ד'

ממוצקין נתקבלה תשובה טלגרפית שהוא כבר התערב

בדבר ביום הראשון.

ו' אלול
23 אוגוסט
יום ה'

הערב סידר לנו, לזלמן ולי, פישר אספה פומבית

במינטרוי, פרוור על יד פריס, עם ישוב יהודי, שהשפעה קומוניסטית

מחברת בחוכו. זלמן אבד לי במשך היום, וטלפנתי פעמים אחדות

להוטל והודיעו לי שאיננו, ונאלצתי לנסוע לאספה יחידה. באתי

בדיוק לזמן - 8.30, פישר פגשני והודיעני בהצטרפות ובהתנצלות

שטעה, שעליו היה לקבוע פתיחת האספה ב-9.30, כי בסביבה זו אין

רגילים להתאסף לפני עשר. ברליה ברירה הסכמתי לכך וניחמתי את

פישר על צערו. לאט לאט נחסלא האולם. כשעליתי על הבימה בקשר

נכנס מחוץ עיפות וריצה והזעה - זלמן לאולם בלויית הרצפלד ובהיה.

כשרק נסיתי לדבר קמה צעקה "עבריתן עבריתן". וסיד הרגשתי שיש

אובסטרוקציה מאורגנת. סברתי שאלה הם קומוניסטים, אך מהצערות

הסונות ראיתי שאלה הם פוע"צ שמאל. ההפרעות נמשכו זמן רב, אולם

הצלחתי לגמור את דברי על חנועת הפועלים בארץ. מלכתחילה הוכרו

סיהיו וכוהים וניתן זמן לכל מתווכח 10 רגעים. נרשמו קודם כל

סוּע"צ. הראשון, איזה יעקב, ספר שפועל הפונה ביוזמה למועד
ההסדרות מתנפלים עליו ובמקלות ומשליכים אותו מהסדרות. קמה
צעקה נוראה באולם. גם אנחנו על הבימה לא יכולנו לעצור בעד
התמרמרותנו. הקהל דרש שהמשקף ירד מעל הבימה, השני, שוב סוּע"צ
שמאל, שניצח כל הזמן על הסתומות, אחיו של פרידמן מקובנה שלנו,
דבר על ה"חוליגאניש צעבושעטע באנדעס" בארץ הספריעים לאיריש.
כשעבר זמנו לא רצה לרדת מעל הבימה וכשנאלץ סוף סוף לרדת ארגן
הפרעה ולא נחן לדבר לאיש. חבריו קמו ושרו, רקעו ברגלים צעקו.
רובשוב קבל רשות הדבור, אך כשקם לדבר - רעשו והמו וצעקו והריעו.
פישר התעקש ולא רצה לסגור האספה - אולם סוף סוף נאלץ לכך.

ה' אלול
24 אוגוסט
יום ו'

נפגשנו עם זוכוביצקי, פישר וליפשיץ בדבר ההכנות
לכוכצה של א"י העובדה בשבת. קבענו שישתתפו אישים סוזמנים
ונבחרו חאים באגודות סטודנטים, מפלגות, נוער ואספות מיוחדות
שתקראנה לשם בחירות. החברים פה חושבים שהדבר יעלה 2000 פרנק;
פישר סובר שיעלה בידם להשיג את הסכום הזה.